

Sekretærens beretning for 2021 – 2022:

Kære alle

Så mødes vi allerede igen og da det ikke er mere end godt og vel et halvt år siden vi mødtes sidst, er der ikke så meget nyt at berette.

Vi har alle mærket Coronaen og jeg tror ikke, at der er nogen, der er gået helt fri.

Efterhånden har holdningen vel også ændret sig fra en berettiget bekymring for en farlig virus, til at det var noget vi ”bare” skulle igennem. Jeg har ikke hørt om rigtig alvorlige tilfælde blandt vores beboere, generelt ser de ud til at være forholdsvis modstandsdygtige – måske har vaccinen også gjort sit.

Til tider har det været svært at få enderne til at nå sammen på medarbejdersiden – når over halvdelen af medarbejderne pludselig var lagt ned, men det billede jeg har fået er, at vi er kommet igennem, uden de helt store skrammer.

Vi er lykkedes med at holde bestyrelsesmøder, med lidt bespænd, men det er gået.

Siden sidst har vi i bestyrelsen været beskæftiget med bl.a. det nordiske og det internationale arbejde (i Dornach). Vi var en håndfuld der var til Høstmøde – desværre ikke i Finland, det har vi endnu til gode. Vi havde dog rigtig fine og inspirerende dage i Järna, og jeg tænker bestemt vi er med til at sætte retningen for det kommende arbejde. Man mærker at en gammel tid er ved at rinde ud. De som hidtil at tegnet det nordiske arbejde især i Järna er ved at takke af, og hvad så? Det har bl.a. udmøntet sig i en beslutning om at det hæderkronede ”Majdage i Järna” nu holdes dér for sidste gang nu til maj. Derefter skal der findes nye former for at mødes bl.a. skal stævnet til at gå på omgang mellem de nordiske lande. Det er altid spændende når man står i sådan en overgangssituation. Det gamle falder – hvad træder i stedet? Der er dog en udpræget vilje til samarbejde og dygtig folk, så der vil komme en spændende og dynamisk udvikling. Jeg er sikker på at vi fra Danmark kan vedblive at være en bidragyder ind i dette. Det ville være dejligt hvis endnu flere kunne afse tid og kræfter til at deltage i disse fælles nordiske bestræbelser.

Sidste gang med Majdagen bliver forhåbentlig vellykket. En mindre kreds har i hvert fald mødtes jævnligt over computeren for at forme et spændende og vedkommende stævne. På samme måde er KIK/Allkunst festivalen på Island også blevet en realitet, og der foregår forberedelser med ambassadørmøder i flere lande. Her skal der fremover også findes nye måder at lave Allkunst på – det bliver spændende at følge.

Man kan sige det samme om det arbejde der pågår i Dornach. Elke beretter også her om nye måder at lave stævner på og i det hele taget tænke udvikling på. Vi skal berette nærmere om dette på et andet tidspunkt.

Helsepædagogisk Sammenslutning

Vi har i bestyrelsen beskæftiget os med udgivelser. Også her mærker man tydeligt at det gamle som var ikke bærer længere. En gruppe i bestyrelsen har indtil videre haft drøftelser om hvad det er der er behov for – både hos uddannelsen og ude i ”marken” på de enkelte steder. Hvordan formidler man budskabet fra Helsepædagogisk kursus på en tidssvarende måde? Hvordan forklarer vi på skrift, hvad det er vi laver på en ikke indforstået måde, så en sagsbehandler eller interesseret forældre kan forstå budskabet. Dette arbejde pågår og vi er åbne for flere deltagere.

I forbindelse med samarbejdet med de andre pædagogiske retninger har Lind og Terje været med i møder omkring en praktikvejleder uddannelse. Det er det første sted hvor vi kan mødes i et reelt samarbejde. Vi kan se et stort potentiale for at udvide dette samarbejde, men tager små skridt, som forhåbentlig kan blive til mere. Her blæser også nye vinde og spørgsmål og certificering af en sådan uddannelse er noget som er nyt for nogen og en selvfølge for andre – sat lidt på spidsen. Hvordan ser vi på, at nogen udefra kommer med krav og standarder for vores arbejde? Det er både noget som kan hæmme os og udvikle os – alt efter hvordan vi ser på det.

Vi står således på mange måder i en brydningstid. Det er afgørende at vi er med til at præge udviklingen lige i disse år, fordi så meget er ved at finde nye former. Derefter er vinduet lukket igen. Det rejser naturligvis spørgsmålet om hvorvidt vi kan vedblive at gøre så mange ting på nærmest frivillig basis både i og udenfor bestyrelsen. I alt fald er der ind i mellem et gab mellem de behov vi ser der skal dækkes, og de kræfter, ressourcer og den tid der er til rådighed. Det er en større snak, som vi skal have med hinanden fremover.

Tak for tilliden

Jakob